

6. O PRZYJŚCIU KRÓLESTWA OJCA

Jednym z najczęściej powtarzanych przez Jezusa określeń są słowa „królestwo niebieskie”. Mówi o nim, gdy rozpoczyna działalność, gdy posyła apostołów, a także gdy głosi swoją naukę w przypowieściach. Przypominając słowa Jezusa chcemy głębiej przeżyć wezwanie z modlitwy „Ojcze nasz...”, przyjdź królestwo Twoje”, a także początek tej modlitwy mówiący o niebie.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych danej niedzieli.

2. *Wprowadzenie.* W poprzednim spotkaniu rozważaliśmy przypowieść Pana Jezusa o winnym krzewie. Staraliśmy się lepiej zrozumieć, jak bardzo nasza modlitwa jest złączona z modlitwą Jezusa. Tylko On, Syn Boży, może nas nauczyć wołać do Boga „Abba, Ojcze”. Tylko dzięki Chrystusowi poznajemy świętość Boga i otrzymujemy przez chrzest udział w tej świętości. Codziennie w naszej modlitwie prosimy „Ojcze nasz... święć się imię Twoje”.

3. *Królestwo niebieskie.* Dziś przywołajmy liczne przypowieści Pana Jezusa, w których mówi On o królestwie niebieskim. Naucza o królestwie, które pochodzi z nieba, ale jest na ziemi. Mówi o rzeczywistości nie z tego świata, które jest bardzo blisko, pośród nas i w nas.

Gdy rozpoczynał swoje nauczanie, mówił: „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie” (Mt 4,17). Gdy posyłał uczniów, polecił im: „Idźcie i głóście: Bliskie już jest królestwo niebieskie” (Mt 10,7). Gdy ogłaszał błogosławieństwa, również używał tego określenia: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt 5,3). „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie” (Mt 5,10). Mówił także: „Dopuszczcie dzieci i nie przeszkadzajcie im przyjsć do Mnie; do takich bowiem należy królestwo niebieskie” (Mt 19,14).

Najczęściej mówił o królestwie niebieskim w przypowieściach. Św. Mateusz w trzynastym rozdziale Ewangelii zebrał aż sześć przypowieści, w których Pan Jezus mówi: „Królestwo niebieskiego podobne jest: „do człowieka, który posiał dobre nasienie na swej roli” (Mt 13,24); „do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli” (Mt 13,31); „do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło” (13,33); „do skarbu ukrytego w roli” (13,44); „do kupca, poszukującego pięknych pereł” (13,45); „do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju” (13,47).

Tych przypowieści jest dużo więcej. W każdej z nich słyszymy o czymś, co się dzieje na ziemi, ale naszą myśl kieruje ku niebu. Mówiąc o ziemi uczy patrzeć w niebo, a mówiąc o niebie, uświadamia nam, że niebieskie królestwo jest już teraz obecne w ziemskich realiach. Mówi: „Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest” (Łk 17,21). „Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20). Św. Paweł Apostoł, myśląc o obecności Boga pośród nas, pyta: „Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was?” (1 Kor 3,16).

Królowanie Boga w ludzkich sercach, także w moim sercu, nie dokonuje się bez naszego udziału. Konieczna jest zarówno modlitwa, jak też wysiłek współpracy z Bogiem w każdym obszarze naszego życia. Jezus nakazał nam modlić się: „Przyjdź królestwo Twoje”. Zawarł w tych krótkich słowach całe swoje nauczanie o królestwie niebieskim. Im głębiej człowiek rozumie Jezusowe przypowieści, tym gorliwiej woła: „Ojcze..., przyjdź królestwo Twoje” i tym bardziej zabiega o to, aby Bóg królował w jego sercu i w całym jego życiu. Rozważajmy Jezusowe przypowieści o królestwie niebieskim, abyśmy głębiej przeżywali naszą codzienną modlitwę do Ojca niebieskiego i abyśmy gorliwiej starali się o uobecnianie na ziemi królestwa pokoju i miłości, prawdy i sprawiedliwości, przebaczenia i współpracy.

Odmawiając tę modlitwę pokonujemy w sobie pewien opór przed przyjęciem Ojca niebieskiego w nasze życie i pragnieniem, aby On królował. Jesteśmy tak zapatrzeni w ziemię i zajęci troską o sprawy codzienne, że pełne podporządkowanie się Ojcu niebieskiemu niektórzy rozumieją jako zagrożenie dla ich planów. Chcą sami ułożyć sobie życie. Dorosłym może się wydawać, że jeśli wyszli spod opieki swego ziemskiego ojca, to tak samo wychodzą spod opieki Ojca niebieskiego. Nie umieją w dorosłym wieku zachować ducha dzieciństwa. Tym gorliwiej powinni wołać: „Ojcze... przyjdź królestwo Twoje”. Niech Ojciec króluje w moim sercu, w mojej rodzinie i parafii, w naszym kraju i na całym świecie.

4. *Zaproszenie do adoracji.* Codziennie prosimy i to wiele razy: „Ojcze nasz, któryś jest w niebie..., przyjdź królestwo Twoje”. Starajmy się dziś, w czasie Mszy Świętej, a także podczas adoracji, głębiej przeżyć tę prawdę, że Ojciec niebieski jest blisko nas i że od naszej modlitwy: „Przyjdź królestwo Twoje” wiele zależy. Gdy prosimy Ojca jako Jego dzieci, On z miłością słucha naszego głosu.

Modlitwa powszechna

Z wiarą i miłością przedstawmy Ojcu niebieskiemu nasze prośby.

1. Aby ochrzczeni pamiętali, że Ty Boże, jesteś ich Ojcem. *Ciebie prosimy.*
2. Aby rządzący państwami troszczyli się o pokój na świecie.
3. Aby wśród mieszkańców ziemi uobecniało się królestwo niebieskie.
4. Aby chorzy i potrzebujący otrzymali odpowiednią pomoc.
5. Aby zmarli (szczególnie N.) zostali przyjęci do wspólnoty zbawionych.
6. Abyśmy chętnie rozmawiali z Tobą, najlepszy Ojcze, który jesteś w niebie.

Miłosierny Boże, Ty uczyniłeś nas swoimi dziećmi. Bądź z nami każdego dnia i przyjmij nasze prośby. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Wielkie są Twoje dary, Panie Jezu, ale nie zawsze umiemy za nie dziękować. Gdy uzdrowiłeś dziesięciu trędowatych, tylko jeden wrócił, aby oddać Ci chwałę. Zapytałeś wtedy: „Gdzie jest dziesięciu?” Przepraszamy za niewdzięczność naszą i naszych braci. Klęcząc przed Tobą dziękujemy za każdy dar i wszystkie dobrodziejstwa, jakie otrzymujemy od Ciebie. Dziękujemy za święty dzień, jakim jest niedziela i za świętą godzinę, jaką jest czas Mszy Świętej. Przyjmij, Panie, nasz śpiew dziękczynienia.

Śpiew, np.: „Dzięki, o Panie, składamy dzięki”.

L1: Dziękujemy Ci, Panie, za przypowieści o królestwie niebieskim. W każdej z nich ukazujesz nam coś, co dzieje się na ziemi, ale wskazuje na niebo. Mówiłeś, że królestwo niebieskie podobne jest do siewcy, który siewie; do ziarna, które rośnie; do zaczynu, który zakwasza ciasto; do skarbu ukrytego w roli; do kupca poszukującego pięknych pereł; do sieci zarzuconej w morze. Uczysz nas, że wszystko, co jest na ziemi, może kierować naszą myśl ku niebu, gdzie mieszka najlepszy Ojciec i czuwa nad nami.

L2: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za to, że przyniosłeś na ziemię królestwo niebieskie. To królestwo prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Jest ono tam, gdzie Ty jesteś, Panie. Jest w sercach tych, którzy Cię przyjęli. Jest w rodzinach, których członkowie miłują Ciebie i miłują się nawzajem. Jest wszędzie tam, gdzie człowiek słucha Twego słowa i wprowadza je w codzienne życie. Wszystkie skarby królestwa Bożego ukryte są w Tobie. Udzielaj nam ich hojnie. Prosimy o to w cichej modlitwie.

Modlitwa w ciszy (ok. 2 min.).

Kapłan: Polecieś nam, Panie, abyśmy każdego dnia prosili Ojca niebieskiego: „Przyjdź królestwo Twoje”. W przypowieściach nauczyłeś nas, co mamy czynić, aby to królestwo urzeczywistniało się wśród nas. Wzywasz nas do modlitwy i działania. Spraw, aby nasza modlitwa była pełna wiary, a troska o uobecnienie Twego królestwa na tej ziemi angażowała wszystkie nasze siły. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.